

Koru

— cirik · 18 Ocak 2022

Ahşap küçük bir köprüydü
El ele geçtiğimiz
Aylardan Eylül'dü
Altından geçen su güz gibi gülümsedi
Bulutların arasından birden güneş çıktı
Güneşe serildi ırmağın taşları
Küçük tahta köprü sevinçle aydınlandı
Güneş bizimdi bize şefkatli
Gözlerimizdeki sır içimizdeki aşk isteği
Ağaç ağaç çoğaldı,
Çiçek çiçek açtı
Korunun ruhu
Bize fısıldadığı sınır ve sınırsızlığı
Kapandık içimize
Aşk hayat kadar eskiydi
Aşk arada bir göğe bakmaktı
Keşke biraz ölmese
Ve kalbimize benziyordu
Ağacın yaprakları ..

Mustafa kaya
18.01.2022/FETHİYE